

Нѣколко думи за криминалността на италианцитѣ и емигрантитѣ имъ.

И тукъ трѣбва да се уговоримъ: фактитѣ и прѣувеличенията около италианската криминалност рефериратъ най-вече къмъ италианцитѣ отъ южна Италия. Три сж главнитѣ ѣ причини: 1) социалъ-економическата нищета на по-голѣмата частъ отъ населението, 2) миналитѣ деспотически режими (на разни испански, бурбонски и т. н. династии) и 3) още неизличимитѣ слѣди отъ католишкия обскурантизмъ и папската поквара.

Дори и до днесъ въ тия части на Италия (включая Сицилия и Сардиния) сжществуватъ цѣли *криминални общества*, въ които влизатъ като членове не само „какви и да е нехранимайковци“, но иметове, свещенници, околийски началници, дори и депутати. Тия общества, на разбойническа основа, а съ терористически вѣтъкъ, носятъ разни имена. Така, въ Сицилия се наричатъ *мафия*, въ Неаполско — *камора*, въ Римъ — *теа* и т. н. — вѣтъкъ отъ тия, носящи общото име „черна ржка“ (*мапо пега*), каквито се откриха въ края на тая година — едно въ Нью-Йоркъ, — друго въ Калабрия, и трето, за нещастие, само устава му — въ самия Римъ. Въ Сардиния и до день-днешенъ не е унищожено *горското разбойничество*.

Че дѣйствително тая криминална слава на италианцитѣ е приписвуема почти изключително на южнитѣ италианци, се види отъ факта, че най-виднитѣ ѣ пионери вѣтъкъ отъ границитѣ на Италия сж емигрантитѣ отъ Южна Италия, специално тия въ Съединенитѣ Щати. Тукъ почти день не се минава отъ да не се хроникира нѣкое прѣстѣпление извършено отъ италианецъ. (Ср. Maynard Shipley: the effects of immigration on homicide in American cities — въ The Popular Science Monthly, august 1906, p. 162—163; A. Bingham: Foreign criminals in New York, въ The north american Review, sept. 1908, p. 385;